

Til nr. 6 og 7.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10 og 11.

Til nr. 8.

Ifølge § 19, stk. 3, skal forbud i medfør af § 11, stk. 5, og § 12 og ændringer i forbudene tinglyses på ejendommen samtidig med meddelelsen til ejeren. For at skabe sikkerhed for, at såvel ejeren som andre bliver bekendt med indskrænkningerne i prioriteringsmulighederne, jfr. § 26, stk. 1, foreslås det, at dette udtrykkeligt kommer til at fremgå at det tinglyste forbud.

Til nr. 9.

Ændringen er en følge af henlæggelsen af sundhedskommissionernes opgaver til kommunalbestyrelserne.

Til nr. 10 og 11.

Boligtilsynenes beslutninger om forbud i medfør af § 12 har hidtil i medfør af § 19, stk. 2, 2. pkt., skullet indberettes til vedkommende råd. Grunden hertil har været, at rådene i medfør af § 25, stk. 6, har beføjelse til at ændre disse forbud, selvom påklage ikke har fundet sted. Bestemmelsen herom blev ved dens indførelse begrundet med hensynet til at hidføre en ensartethed i de afgørelser, der blev truffet af de stedlige boligtilsyn.

Det har imidlertid vist sig, at boligtilsynsrådene kun i ganske enkelte tilfælde har følt sig foranlediget til på eget initiativ at optage en af det stedlige boligtilsyn truffet afgørelse til ændring. Under hensyn hertil og til den ikke ubetydelige arbejdsindsats, som bestemmelsen påfører rådernes sekretariat, foreslås § 25, stk. 6, ophævet. Den foreslåede ophævelse vil også harmonisere bedre med boligtilsynsrådernes karakter af ankenævn.

I stedet for rådernes optagelsesbeføjelse foreslås, at der, når særlige omstændigheder taler derfor, gives mulighed for påklage, selvom klagefristen ikke er overholdt.

Til nr. 12.

Ændringen er en følge af den tidligere skete ændring af realkreditlovgivningen.

Til nr. 13.

Bestemmelsen har til formål at tydeliggøre, at lån ydet efter saneringsloven ikke omfattes af det i § 26, stk. 1, omhandlede prioriteringsforbud.

Til nr. 14.

Den i § 30 hjemlede adgang for en kommunalbestyrelse til at indbringe spørgsmål om, hvorvidt en betinget husleje står i et misforhold til det lejedes værdi (stk. 1) eller er rimelig (stk. 2) foreslås ophævet.

I kommuner med huslejestop (i øjeblikket ca. 70, fortrinsvis større kommuner) vil huslejenævnet være kompetent til at afgøre, om lejen er for høj. Huslejenævnets behandling sker for et beskedent gebyr (10 kr.).

I områder uden huslejestop må en sag om misforholdsleje indbringes for boligretten, jfr. § 35 i lov om leje. Der vil i sådanne kommuner ofte være rigeligt med boliger, og det vil være billigere og bedre at skaffe klienten en anden lejlighed end at anlægge en retssag.

Hertil kommer, at der nu kan ydes retshjælp til ubemidlede efter bekendtgørelse nr. 562 af 19. december 1969, der bl. a. omfatter retshjælp vedrørende leje af bolig. Den del af vederlaget for ydet retshjælp, der skal betales af klienten selv, kan ikke overstige 40 kr.

Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., er overflødiggjort af § 35 i lov om leje.

Til § 2.

Da tidspunktet for miljølovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse, er det ikke muligt at fastsætte det nøjagtige tidspunkt for nærværende lovs ikrafttræden, idet denne må ske samtidig med ophævelsen af sundhedskommissionerne.